

Sygn. akt I C 1053/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Cichocka

Protokolant: Małgorzata Krysztofiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 stycznia 2016r. w G.

sprawy z powództwa **A. M.**

przeciwko **A. P.**

o zapłatę

orzeka:

1. zasądza od pozwanej A. P. na rzecz powódki A. M. kwotę 14.544,92 (czternaście tysięcy pięćset czterdzieści cztery złote i dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2012r. . do dnia zapłaty, z tym że od dnia 1 stycznia 2016r. należne są odsetki ustawowe za opóźnienie,
2. w pozostałej części powództwo oddala,
3. obciąża powódkę kosztami postępowania w 56% a pozwaną w 43%, pozostawiając referendarzowi sądowemu szczegółowe rozliczenie kosztów

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

Sygn. akt I C 1053/12

UZASADNIENIE

Powódka A. M. wniosła powództwo przeciwko A. P. o zapłatę kwoty 33.450,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powódka wskazała, że pozwana przedstawiła powódce ofertę na wykonanie posadzki drewnianej w dniu 6.11.2010r., a w dniu 31.03.2011r. wystawiła fakturę vat o nr (...) z tytułu wykonanej usługi, powódka zapłaciła całość kwoty 26.000,00 złotych, w tym 18.200 złotych przelewami i 7500 złotych gotówką do rąk T. P. przez męża powódki S. M. (1). Powódka zgłosiła reklamacje bezpośrednio po wykonaniu usługi, T. P. przekazał reklamację do firmy (...) celem zajęcia stanowiska w sprawie, która stwierdziła

ze wady są następstwem niewłaściwego montażu. Wobec nie naprawienia usterek podłogi przez pozwaną, powódka pismem z dnia 9.09.2011r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od zawartej umowy, żądając zwrotu kwoty stanowiącej zapłatę za dostarczony parkiet i montaż. Pozwana nie odebrała awizowanej przesyłki. Pismem z 14.10.2011. powódka jeszcze raz poinformowała pozwaną o oświadczeniu woli w przedmiocie odstąpienia od umowy oraz wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 33.450 złotych z tytułu zwrotu za parkiet, usługę montażu oraz kosztów przywrócenia stanu pierwotnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Pozwana (...) A. P. prowadzi działalność gospodarczą od 1.04.2007r. Powódka była zainteresowana położeniem podłogi w jej domu, zapoznawała się z ofertą na rynku, korzystając ze wskazówek architekta. Ostatecznie zdecydowała się na wybór firmy pozwanej, gdyż знаła pozwaną z pracy, wiedziała, że jej mąż prowadzi sklep, w którym między innymi sprzedaje panele podłogowe. W dniu 2.11.2010r. (...) przesłało powódce, zainteresowaną położeniem posadzki drewnianej w domu, projekt umowy wraz z załącznikiem nr 1 precyzującym poszczególne pozycje związane z zakupionym materiałem i kosztem wykonawstwa. Strony negocjowały warunki, w dniu 3.11.2010r. przesłano powódce poprawioną wersję umowy, ostatecznie w dniu 6.11.2010r. przesłano powódce poprawione dokumenty celem ich podpisania. W dniu 6 listopada 2010r. pomiędzy powódką, a (...) reprezentowanym przez T. P. została zawarta umowa na wykonanie posadzki drewnianej. Pozwana zakupiła niezbędne materiały w (...).

(okoliczność niesporna a dodatkowo : zeznania powódki i świadka S. M. (1)-k119-121 faktura vat nr (...) - k. 53)

Przedmiotem umowy była dostawa i montaż parkietu bambusowego w budynku mieszkalnym. Zgodnie z par. 3 umowy strony ustaliły za materiały i roboty wynagrodzenie na łączną kwotę 25.700 złotych brutto, płatność 30% wartości umowy miała nastąpić w dniu podpisania umowy, 40% po dostawie parkietu do (...) w terminie 7 dni, reszta należności po zakończeniu całości prac. Zgodnie z par. 7 wykonawca udzielił zamawiającemu 12 miesięcznej gwarancji na montaż parkietu oraz gwarancję producenta na parkiet. Gwarancja, zgodnie z par. 7 pkt b/ nie obowiązuje w przypadku: niewłaściwego użytkowania podłogi drewnianej (pielęgnacja, konserwacja), szkód spowodowanych przez osoby trzecie na budowie, zdarzeń losowych, innych przyczyn nie zależnych od wykonawcy np. zalanie podłogi wodą. Powódka zamówiła parkiet Bambus S. 12x130x580-1220 106m2 po 93 zł, parkiet Bambus S. 12x130x1830-37m2 po 114 zł, klej i grunt do parkietu 143 m2-25 zł, robocizna –gruntowanie i montaż-143 m2 po25zł, listwy przyściennne z bambusa prasowanego – 120m2 po 16 złotych, montaż listew przyściennych – 112m2 po 8 złotych

(dowód: informacja z Centralnej Ewidencji i (...) o (...) k. 35, korespondencja mailowa- k. 13-15, umowa – k. 9-11, poprawioną wersję umowy (...) przesłał w dniu 6.11.2010r., załącznik nr 1 do umowy – k. 45)

Z datą 31.03.2011r. T. P. działający w mieniu (...) A. P. wystawiło powódce fakturę vat nr (...) za montaż deski bambusowej w budynku mieszkalnym z kwotą do zapłaty 25.700,00 złotych.

(dowód: faktura vat nr (...) - k. 17)

W dniu 9 listopada 2011r. powódka i jej mąż z tytułu wykonanych przez pozwaną prac przelali na jej rzecz kwotę 7.700,00 złotych i w dniu 22 listopada 2010r.- 8.000,00 złotych, w dniu 29 listopada 2011r. – kwot 2.500,00 złotych na rzecz (...). W połowie lutego 2011r. w związku z prośbą męża pozwanej T. P., powołującego się na dyspozycje księgowej, pozostała do zapłaty kwota 7.500,00 złotych została mu wręczona przez powódkę i jej męża w (...) Powódka nie wzięła pokwitowania, gdyż strony z uwagi na kontakty koleżeńskie miały do siebie zaufanie.

(dowód: przelewy – k. 18-20, zeznania powódki i świadka S. M. – k.119-121)

Prace w domu powódki związane z położeniem podłogi zakończyły się w połowie lutego 2011r. Po odkryciu zabezpieczeń podłogi, powódka i jej mąż stwierdzili, że doszło do podniesienia brzegów klepek w kilku miejscach, występuje różnica lakieru między „rozmiarem długim”, a „mieszany” bambusa.

W dniu 28 marca 2011r. powódka zgłosiła mailowo do (...) reklamację na podłogę firmy (...) wykonanie z bambusa seude, wskazując, że doszło do podniesienia brzegów klepek w kilku miejscach, występuje różnica w warstwie zewnętrznej (lakier) klepki między „rozmiarem długim”, a „mieszanym” bambusa. W dniu 28 marca 2011r. T. P. przesłał Ł. W. pracującemu w firmie (...) mailowo reklamację, jaką przesłała mu powódka.

W dniu 29 marca 2011r. Reklamacje Profile V. J. W. zwrócił się do Ł. W. o formalne zgłoszenie reklamacji, załączając wzór pisma.

(dowód: korespondencja mailowa – k. 21-22)

W dniu 31 marca 2011r. powódka zgłosiła pisemnie reklamację do (...) A. P., w obecności męża pozwanej T. P., wskazując na to, że podniesione są brzegi desek bambusa, różnice w warstwie zewnętrznej (lakier), złuszczony lakier, odpryski lakieru, lakier na każdej desce ma różną połyskliwość. Powódka żądała zajęcia stanowiska w terminie 14 dni i oczekiwała uzyskanie jednolitego wykończenia zewnętrznego podłogi lakierem i równych płaszczyzn.

(dowód: reklamacja – k. 23)

W dniu 18.12.2011r. (...) w odpowiedzi na zgłoszenie reklamacyjne poinformowało powódkę, że oględziny wykazały: „łódkowanie”- podniesienie krawędzi paneli i różnice połysku paneli w wykończeniu matowym (na kondygnacji górnej). Spółka nie uznała reklamacji, gdyż nie przekazano żadnych protokołów z wynikami pomiarów podłoża, jak i desek przed montażem, odpowiedzialność za wykonanie zlecenia ponosi wykonawca montażu.

(dowód: pismo z 18.12.2011r. (...) - k. 24-25)

W dniu 23 czerwca 2011r. powódka skierowała się do pozwanej o informację na temat złożonej reklamacji i poinformowała, że domaga się rozpoczęcia prac naprawczych do 30 czerwca 2011r. pod rygorem oddania sprawy do Sądu.

(dowód: korespondencja mailowa – k. 26)

Pismem z dnia 11 lipca 2011r. pełnomocnik powódki wezwał pozwaną do naprawy wad i usterek parkietu wyszczególnionych w zgłoszeniu reklamacyjnym z dnia 31.03.2011r. i poinformował, że niespełnienie roszczeń skutkować będzie wytoczeniem powództwa.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 27)

Pismem z dnia 9.08.2011r., (potwierdzając otrzymanie pisma powódki z 11.07.2011r.) pełnomocnik pozwanej zakwestionował w całości zasadność reklamacji powódki, wskazując, że powódka widziała deski przed ich położeniem i je zaakceptowała, nie zgłaszając żadnych uwag przy wykonywaniu usługi i po jej zakończeniu, oraz że nie sprecyzowano na czym miałyby polegać rzekome wady i usterki oraz że pozwana nie odnotowała na swoim rachunku bankowym wpłaty kwoty 7500 złotych tytułem pozostałej ceny za wykonaną usługę.

(pismo pozwanej – k. 28-29)

Pismem z dnia 9.09.2011r. pełnomocnik powódki złożył w imieniu powódki oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży i wezwał do bezzwłocznego zwrotu kwoty 25.700,00 złotych stanowiącej zapłatę za parkiet oraz usługę montażu – w terminie 7 dni oraz poinformował, że powódka uregulowała całość zapłaty, część 7500 złotych zostało przekazane do rąk T. P..

(dowód: oświadczenie o odstąpieniu od umowy wraz z dowodem nadania korespondencji – k. 32-33)

Pismem z dnia 14.10.2011r. pełnomocnik powódki wezwał pozwaną do bezzwłocznej zapłaty kwoty 33.450,00 złotych, informując jednocześnie o przesłaniu w dniu 9.09.2011r. oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

(dowód: pismo powódki z 14.10.2011r. – k. 34)

Pismami z dnia 25 października 2011r. pełnomocnik pozwanej podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wskazał, że reklamacja jest nie zasadna. Pozwana wezwała przez swojego pełnomocnika do zapłaty kwoty 7500 złotych tytułem braku zapłaty pełnej sumy za montaż parkietu.

(dowód: pisma z 25.10.2011r. – k. 30-31)

(...) poinformowała pismem z dnia 18.12.2011r. powódkę, że w związku ze zgłoszeniem reklamacyjnym w sprawie wyrobu Bambus prasowany Style suede clic 12x130x580/1220 podtrzymują wcześniejsze stanowisko o nieuznaniu reklamacji, potwierdzili istnienie wad „łódkowania” i różnice połysku paneli w wykończeniu matowym (na górze) uznając, że nastąpiły te wady na skutek niewłaściwego montażu i odpowiedzialność ponosi wykonawca montażu.

(dowód: pismo (...) – k. 24-25)

Podłoga na parterze bambusowa klejona była do podkładu cementowego o wymiarach desek 12 x 130 x1830 mm. Panele są w półpołysku. Widoczne są nieznacznie zdeformowania (tzw. „wyłódkowania”) tj. wywiniecie zewnętrznych krawędzi wzdłużnych elementu. Ten poziom deformacji nie świadczy o wadliwym wykonaniu i wadliwym materiale posadzkowym. Deformacje wyłódkowania na parterze w salonie powstały najprawdopodobniej w wyniku przemieszania się nadmiaru wilgoci z podkładu podłogowego w postaci pary, do elementów posadzkowych z bambusa, która powoduje poszerzenie się warstwy spodniej elementu, przy jednoczesnym skurczeniu warstwy wierzchniej w wyniku niskiej wilgotności, panującej bezpośrednio nad posadzką podłogową. Na piętrze na podłodze wykonanej z desek o wymiarach 12x130x580-1220 mm są dwa lekko wybrzuszone miejsca (w garderobie i w sypialni).

Widoczne są w podłodze typowe niewielkie i nieznaczne szczeliny w posadzce między elementami posadzkowymi, szerokość szczelin d 0,4 mm do 0,65 mm. Dopuszcza się deformację 0,9 mm elementów posadzkowych. Niewielkie szczeliny w posadzce, między deskami mieszczą się w tolerancji szerokości deski, które dopuszcza norma (...) (...) i specyfikację techniczną (...) (...) dla desek obrabianych maszynowo.

Istotnym problemem są umiejscowione najczęściej w rogach desek złuszczenia lakieru nawierzchniowego. Po naprawie 3 „wypiętrzonych „ miejsc, całą powierzchnie posadzki na piętrze należy dokładnie zmatowić i nanieść lakier pół-połysk, jak na dole. Wady w lakierze nie są naprawialne.” Po zmatowieniu i nałożeniu lakieru problem łuszczenia lakieru zniknie. Ostatecznie można też podłogę cyklinować, przy maksymalnym usunięciu 0,3 mm masy drzewnej i polakierować. Różnice w połysku zginą wraz z nałożeniem nowego lakieru.

Deski podłogowe na obu poziomach nie wymagają usunięcia.

Montaż posadzki podłogowej został przeprowadzony prawidłowo, posadzka poza opisanymi wybrzuszeniami jest trwale przyklejona do podkładu podłogowego cementowego. W nie najlepszym stanie jest podkład podłogowy, na którym klejono deski bambusowe, jak wykazały wykonane przez biegłego odkrywki- jest to wada ukryta. Poza tym miejscem podłoga jest bardzo dobrze przyklejona do podkładu, bo pomimo jego użytkowania i upływu czasu nadal jest trwale zespolona z podkładem.

Na posadzce na piętrze nie ma żadnych śladów wynikających z wilgotnego podkładu, poza 3 wybrzuszeniami nie przekraczającymi dopuszczalnych norm. Takie ślady są na parterze, gdzie jest ogrzewanie podłogowe, wygrzewanie podkładu podłogowego przeprowadziła powódka na własną rękę. (Nie wykazała ze za to odpowiada pozwany Bardzo często się zdarza, iż mimo wykonania pomiaru wilgoci resztkowej i otrzymaniu pozytywnych wyników, po włączeniu ogrzewania następuje ponowne uderzenie pary wodnej już pod ciśnieniem deformując okładzinę podłogową.

Montaż listew został niemal w całości wykonany prawidłowo i dokładnie, listwy przylegają do płyty posadzki podłogowej, poza kilkoma miejscami, gdzie są luźne/odklejone. Na warstwie spodniej kleju widać wyraźne ślady farby ściennej, co dowodzi braku odpowiedniego gruntu szpempnego pod farbą ścienną. Jeżeli na kleju listew jest farba, to

znaczy, że farba nie ma adhezji ze ścianą, czyli nie jest dostatecznie związana z podłożem, na który została naniesiona. Bez sprawdzenia adhezji farby do podłoża w salonie i na piętrze nie da się jednoznacznie określić, dlaczego na piętrze niektóre listwy się oderwały, a inne nie. Na pewno nie jest to sprawa słabego kleju, ponieważ klej trzyma się listwy, a farba kleju.

Przyczyną niewielkiego „wybrzuszenia” posadzki była wolna od kleju przestrzeń między deskami, wynikająca z zakończenia prac na pewnym etapie. Przed zakończeniem etapu kładzenia desek podłogowych, pod ostatnim pasem desek, klej rozprowadza się w taki sposób, aby nie wychodził poza szerokość deski. Brak kleju w tym miejscu spowodował, że wolne od niego fragmenty desek, mogły na skutek niewielkiej zmiany klimatu powietrza otaczającego posadzkę podłogową, czy w trakcie jej przemywania, czy też na skutek minimalnie zawyżonej wilgotności resztkowej podłoża doprowadzić do niewielkiej nieistotnej deformacji. Koszt naprawy wybrzuszeń 1.000,0 netto. (1080,00 zł brutto).

W celu naprawy łuszczącego się lakieru należy całą powierzchnię posadzki na górze zmatowić i polakierować lakierem pół-połysk. W pokryciu lakierowym dopuszczalne są w lakierze pojedyncze mikrodrobiny. Koszt przygotowania prac naprawczych to kwota 28 złotych za m², koszt matowienia 20 zł, koszt lakieru 7,5 zł- łącznie 55,50zł. W przypadku cyklizowania kwota ta wyniesie łącznie 75 złotych.

Powierzchnia podłogi wymagająca naprawy to 91,72 m², a długość listew użytych do wykończenia płaszczyzny podłogi- 59,54mb.

Biegły stwierdził, że nie ma różnicy między posadzką podłogową przed jej szlifowaniem, i po takim zabiegu. Nadal jest to ta sama podłoga spełniająca swoją rolę w ten sam sposób, zgodny z założeniami oczekiwanymi od tego rodzaju posadzek. Zachowany zostaje wieloletni idący w dziesięciolecia (50) okres użytkowania takiej podłogi. W przypadku spornej podłogi zaleca się jej matowienie i naniesienie nowej warstwy lakieru, nie ma problemu z uzyskaniem odpowiedniego połysku posadzki podłogowej na piętrze z tą, znajdującą się na parterze w salonie.

Łuszczenie się lakieru jest wadą produkcyjną, łuszczenie i odpryski lakieru stanowią wadę estetyczną. Nie jest to wada uniemożliwiająca użytkowanie parkietu zgodnie z jego przeznaczeniem. Na obecny stan parkietu nie miało wpływu nie wykonanie pomiaru wilgotności. W nowym budynku wykonawca powinien zbadać wilgotność. Przyczyną łuszczenia nie mogła być niewłaściwa konserwacja, gdyby tak było, to do tego łuszczenia doszłoby na większej powierzchni.

(dowód: opinia biegłego J. K. (1) – k.234-269, k 329-337, k. 352-356, zeznania biegłego – k. 379-380)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł swoje ustalenia faktyczne na dowodach z dokumentów złożonych przez strony, w zakresie objętym ustalonym stanem faktycznym, przedstawionym wyżej. Strony nie kwestionowały prawdziwości tych dokumentów. Sąd także nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności.

Sąd oparł swoje ustalenia także na zeznaniach powołanych przez strony świadków. Sąd oceniając zeznania powołanych świadków wziął pod uwagę bliskie relacje świadka S. M. (1) i T. P. ze stronami. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka T. P. co do tego, że na skutek negocjacji między stronami doszło do ustalenia ceny, tak jak to wynika z treści aneksu załączonego przez pozwaną do odpowiedzi na pozew (k.45), a nie jak to wynika ze złożonego wraz z pozwem załącznika przedłożonego przez powódkę. Zeznania te są bowiem spójne z samymi twierdzeniami powódki, że za prace wykonane przez pozwanego wraz z materiałami powódka miała zapłacić kwotę 25.700, a nie jak to wynika z załącznika złożonego przez powódkę k. 12. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka co do tego, że powódka i jej mąż początkowo wybrali podłogę na cały dom, potem zmienili w części zamówienie i zdecydowali się na położenie większych desek na parterze domu.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka T. P., co do tego, że dokonał spisania pomiarów wilgotności, oraz co do sposobu ogrzewania nieruchomości w trakcie kładzenia podłogi, gdyż jego zeznania w tym zakresie są nie spójne. Świadek zeznawał, że nie wie kiedy ogrzewanie domu zostało włączone, jednocześnie twierdził, że jak kładli podłogę

to był podłączony w domu gaz, a wcześniej butle z gazem. Świadek zeznał, że spisywał pomiary wilgotności, a jednocześnie z reklamacji V. wynika, że na etapie postępowania reklamacyjnego takich pomiarów mimo kilkakrotnych wezwań (...) nie złożył. Zdaniem sądu, gdyby takie pomiary rzeczywiście wykonywał, to by się wylegitymował nimi na etapie dochodzenia roszczeń z gwarancji od sprzedawcy parkietu, w celu potwierdzenia przestrzegania prawidłowej procedury przy kładzeniu parkietu w lokalu powódki. Jak wynika z pisma Profile vox pozwanej firma pozwanej nie złożyła takich pomiarów.

W ocenie Sądu zeznania świadka J. W. nie wiele wniosły do sprawy, świadek jedynie potwierdził wizytę eksperta angielskiego w domu powódki celem oględzin podłogi, jednak, jak sam świadek przyznał, z uwagi na dużą liczbę zgłoszeń reklamacyjnych szczegółów związanych z oględzinami nieruchomości nie pamięta.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka T. P. co do tego, że powódka i jej mąż nie zapłacili całości kwoty za prace pozwanej tj. kwoty 7500 złotych. W ocenie Sądu zeznania powódki, jak i świadka S. M. (1), co do okoliczności związanych z przekazaniem w gotówce tej kwoty świadkowi T. P., są wiarygodne. Świadek S. M. zeznał, że zapłata tej kwoty gotówką wynikała z koleżeńskich stosunków i zaufania, jakie miała powódka do pozwanej. Mąż powódki dodatkowo tłumaczył, wskazywaną przez męża pozwanej, konieczność dokonania zapłaty gotówką wymaganiami księgowej zatrudnionej przez pozwaną. W ocenie Sądu fakt przekazania tych pieniędzy gotówką, bez pokwitowania, wynikał z dobrych koleżeńskich relacji, a ponadto prace przez pozwaną zostały już zakończone, tak więc nie było wówczas niebezpieczeństwa nie wykonania zobowiązania. Ponadto za wiarygodnością zeznań powódki i świadka S. M. (1) w tym zakresie, przemawia to, że mimo, tego że pozwana już od 28 marca 2011r. wiedziała o zgłoszeniu wad parkietu, to nie domagała się zapłaty od połowy lutego 2011r., kiedy zostały zakończone prace. Żądanie zapłaty tej kwoty pojawiło się dopiero 9 sierpnia 2011r. tj. po upływie 5 miesięcy w reakcji na kolejne wezwanie do zapłaty skierowane przez powódkę w związku z wadami podłogi. Pozwana natomiast miała świadomość, że na przekazanie tych pieniędzy nie będzie dowodu w formie przelewu lub pokwitowania. Ponadto, co było nie sporne między stronami, po zakończeniu prac doszło do poważnego konfliktu, po skierowaniu zawiadomienia do Urzędu Skarbowego o nieprawidłowości w księgowości pozwanej. Tym bardziej w takiej sytuacji nie zrozumiałe jest, że pozwana mając roszczenie o zapłatę nie skorzystała z niego. Pozwana nie przedstawiła żadnych wiarygodnych dowodów i okoliczności mogących wskazywać na inny przebieg wydarzeń.

Zeznania pozostałych świadków nie wiele wniosły do sprawy świadek P. B. (1) i K. C. nie byli świadkiem dokonywania pomiarów wilgotności w lokalu powódki, opierali swoją wiedzę na zwykle stosowanej procedurze. Świadek P. B. zeznał, że w trakcie wykonywania prac powódka i jej mąż nie zgłaszali uwag, co do jakości podłogi, nie znał okoliczności związanych ze zgłoszeniem wad podłogi.

Sąd nie oparł swoich ustaleń o opinię biegłego sądowego W. N., gdyż w opinii brak było analizy technicznej, biegły nie dokonał pomiarów, nie wyjaśnił przyczyn powstania zgłaszanych wad i usterek. Tak więc jego opinia nie mogła być wykorzystana przez sąd, gdyż była niepełna.

Sąd uznał, że opinia biegłego J. K. była wyczerpująca, biegły szczegółowo ustosunkowywał się do zarzutów stron postępowania, dokonał oględzin (trzykrotnie), pomiarów i odkrywek w celu ustalenia przyczyn wypiętrzeń i łuszczenia się podłogi. Przy dokonywaniu oceny posiłkował się obowiązującymi w zakresie przedmiotu opinii normami, a także wieloletnim doświadczeniem zawodowym. Biegły od wielu lat zajmuje się problematyką związaną z robotami parkieciarskimi i sam prowadzi w tym zakresie działalność gospodarczą, tak więc w ocenie Sądu opinia została sporządzona przez osobę mającą także wieloletnie doświadczenie praktyczne. Z tych wszystkich względów stanowiła wiarygodny materiał dowodowy i mogła stać się podstawą ustaleń sądu. Biegły wyjaśnił mechanizm naprawy wypiętrzeń podłogi i w jaki sposób należy naprawić wady w postaci łuszczenia się lakieru, jaki jest koszt wykonania takich prac i na czym one mają polegać.

Zdaniem Sądu, powództwo jest zasadne częściowo.

Ustawa z dnia 30 maja 2014r. (Dz. U. z dnia 24 czerwca 2014 r.) o prawach konsumenta, która weszła w życie po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia uchylila (art. 52) dotychczasowe przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.).

Jednakże, zgodnie z treścią art. 51 do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Dlatego też, z uwagi na fakt zawarcia przedmiotowej umowy w 2010r., do oceny prawnej, będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.).

Pełnomocnik powódki przed zamknięciem rozprawy ostatecznie wskazał, że roszczenie jest związane z odstąpieniem powódki od przedmiotowej umowy z uwagi na nie usunięcie wad wykonanej podłogi, przez pozwaną. Wskazał, że nie usunięcie wad i brak reakcji pozwanej w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia tych wad, skutkuje ustaleniem, że pozwana uznała żądanie reklamacyjne za uzasadnione, zgodnie z treścią (obowiązującego wówczas art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.)

W związku z tak wskazaną podstawą prawną żądania, sąd ustalał, czy spełnione zostały przesłanki odstąpienia powódki od przedmiotowej umowy.

Na podstawie treści art. 627⁽⁽¹⁾⁾ k.c., do tzw. konsumenckich umów o dzieło, w wypadku wystąpienia niezgodności dzieła z umową, odpowiednie zastosowanie będą miały przepisy wskazanej wyżej ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, które dotyczą między innymi szczególnego reżimu odpowiedzialności za niezgodność towaru z umową (...), Zobowiązania, 2007, s. 463; (...) Zobowiązania, 2008, s. 169; (...) (w:) (...), Komentarz, t. II, 2006, s. 173-177). W związku z tym do ustawy z 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm., dalej powoływana jako "u.s.k.") nie znajdzie zastosowania art. 637 i 638 w zw. z art. 556-576 k.c., a także art. 577-581 k.c., dotyczące odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady dzieła oraz z tytułu gwarancji jakości (zob. uwagi do art. 637 i 638).

Sąd dokonał oceny stosunków prawnych między stronami i uznał, że pozwana odpowiada na podstawie art. 4 ust. 1 u.s.k., zgodnie z którym, sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową.

Zgodnie z treścią art. 8. 1.u. s.k. (...) towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

2. Nieodpłatność naprawy i wymiany w rozumieniu ust. 1 oznacza, że sprzedawca ma również obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów demontażu, dostarczenia, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia.

3. Jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione.

4. Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana naraziłaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

W ocenie Sądu, powódka wykazała, że na podstawie treści art. 8 ust. 3 u.s.k. doszło do uznania reklamacji przez pozwaną, gdyż pozwana nie zareagowała na zgłoszenie wad w terminie 14 dni od ich zgłoszenia. Powódka po nadesłaniu maila w dniu 28 marca 2011r., z inicjatywy pozwanej i w obecności męża pozwanej złożyła reklamację na piśmie. Uczestniczył w tym mąż pozwanej, tak więc gdyby nie zgadzał się z tym, że podłoga ma wady nie pośredniczyłby w procesie reklamacyjnym i nie starałby się o to, aby firma u której kupił towar dokonała naprawy podłogi. Dlatego też nie można uznać, że pozwana wykazała, że zakwestionowała zgłoszone wady w terminie 14 dni od ich zgłoszenia. Materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwala na dokonanie ustalenia, że po raz pierwszy pozwana zareagowała dopiero 9.08.2011r. (po kolejnym wezwaniu z 11.07.2011r.), kiedy to pismem z 9.08.2011r. pełnomocnik pozwanej zakwestionował w całości zasadność reklamacji powódki, wskazując, że powódka widziała deski przed ich położeniem i je zaakceptowała, nie zgłaszając żadnych uwag przy wykonywaniu usługi i po jej zakończeniu, oraz że nie sprecyzowano na czym miałyby polegać rzekome wady i usterki.

Niezależnie od tego, materiał dowodowy – opinia biegłego sądowego - pozwolił na dokonanie ustaleń, że podłoga wykonana przez pozwaną posiadała wady i usterki.

Zdaniem Sądu podjęte przez powódkę i pozwaną działania polegające na zgłoszeniu wad podłogi firmie (...)zmierzały do realizowania uprawnień sprzedawcy z gwarancji, której na podstawie umowy o wykonanie parkietu udzieliła pozwana powódce. Zgodnie z par. 7 tej umowy wykonawca - pozwana udzieliła powódce gwarancji na montaż parkietu i gwarancji producenta na parkiet.

Zdaniem Sądu, wybór przez powódkę roszczenia z gwarancji na etapie przed sądownym, nie powoduje utraty możliwości żądania tego samego roszczenia w tym procesie, na podstawie zarzutu niezgodności towaru z umową. W sytuacji, gdy sprzedawca jest zarazem gwarantem, istotnego znaczenia nabiera jednoznaczne określenie przez kupującego reżimu odpowiedzialności, na jakim opiera żądanie. W ocenie Sądu, nie jest bowiem możliwe konstruowanie roszczenia mieszanego, obejmującego elementy każdego ze wskazanych reżimów. Biorąc powyższe pod rozwagę, Sąd orzekający uznał, że dokonanie przez powódkę wyboru podstawy roszczenia przed wniesieniem pozwu było wiążące dla sprzedawcy- pozwanej oraz wiązało również kupującego - powódkę, do czasu stwierdzenia przez firmę (...) niemożności spełnienia tego roszczenia.

W ocenie Sądu, należy uznać, że powódka kierując wezwaniem przed sądowne w dniu 11 lipca 2011r. powiadomiła pozwaną o tym, że korzysta z roszczeń przewidzianych w art. 8 ust. 3 u.s.k..

Skorzystanie z uprawnień, o jakich traktuje art. 8 ust.4 u.s.k., obliguje kupującego do dochowania wymogu kolejności uprawnień, określonych art. 8 ust. 1 u. s.k. (...) odstąpienia od umowy przewidziane zostało na wypadek niemożności osiągnięcia stanu zgodnego z umową, wobec nieskuteczności nieodpłatnej naprawy lub wymiany towaru na nowy, czy też nieskorzystania przez kupującego ze stosownego obniżenia ceny. Tak więc uprawnienie z jakiego korzysta powódka jest uwarunkowane wystąpieniem przesłanek wymienionych w art. 8 ust. 4.

Pierwszą z przesłanek stanowi niemożność skorzystania przez kupującego z uprawnienia do żądania wymiany bądź naprawy towaru, ze względu na negatywne przesłanki określone w art. 8 ust. 1, do których należą: niemożliwość naprawy bądź wymiany lub nadmierne koszty wykonania obowiązku przez sprzedawcę.

Inną przesłanką wskazaną w art. 8 ust. 4 jest okoliczność, że sprzedawca nie zdoła uczynić zadość żądaniu w odpowiednim czasie.

W ocenie sądu powódka wykazała, że wezwania pozwanej do wymiany lub naprawy przedmiotowej podłogi nie dały rezultatu a sprzedawca nie zdołał uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie. Brak ustosunkowania się pozwanej do maila reklamacyjnego powódki z 28 marca 2011r. (i kolejnych pism: reklamacji z 30 marca 2011r. oraz pisemnego wezwania z 23 czerwca 2011r.) Sąd poczytał, na podstawie art. 8 ust. 3 u.s.k., za uznanie żądania usunięcia poszczególnych usterek. Ich nieusunięcie uprawniało powódkę, zgodnie z treścią art. 8 ust. 4 u.s.k., do żądania obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy, ponieważ wady towaru były istotne.

Przy ocenie „odpowiedniego czasu” sąd uwzględnił rodzaj towaru i cel jego nabycia. Pozwana mimo kilkukrotnych wezwań nie zadośćuczyniła żądaniu, tj. naprawie bądź wymianie, nawet nie zgłosiła takiej gotowości. Jak wynika z opinii biegłego czas potrzeby na naprawę wadliwej podłogi to zaledwie kilka dni, powódka z wniesieniem pozwu czekała na reakcję pozwanej znacznie dłużej. Tak więc, jak wskazano wyżej, powódka jest uprawniona do skorzystania z uprawnienia określonego w treści art. 8.4 u.s.k.- i odstąpić od umowy, gdyż pozwana sprzedająca usługę i materiał nie zdołała uczynić zadość żądaniu naprawy, w odpowiednim czasie

W ocenie Sądu powódka podjęła czynności zmierzające do zgłoszenia niezgodności zakupionego towaru z umową (prace pozwanej zakończyły się w połowie lutego 2011r.), zachowując termin dwumiesięczny. Powódka w dniu 28 marca 2011r. zgłosiła mailowo do (...) reklamację, po czym w dniu 31 marca 2011r. zgłosiła tą reklamację pisemnie do (...) A. P., w obecności męża pozwanej T. P., wnosząc o uzyskanie jednolitego wykończenia zewnętrznego podłogi i równych płaszczyzn. W dniu 23 czerwca 2011r. powódka, zaniepokojona brakiem reakcji pozwanej na zgłoszoną reklamację, domagała się rozpoczęcia prac naprawczych do 30 czerwca 2011r. następnie w dniu 11 lipca 2011r. pełnomocnik powódki wezwał pozwaną do naprawy wad i usterek parkietu wyszczególnionych w zgłoszeniu reklamacyjnym z dnia 31.03.2011r

Wobec nie dokonania naprawy tych wad i usterek, powódka w dniu 9.09.2011r. sporządziła oświadczenie o odstąpieniu od umowy.

Wykonanie uprawnienia odstąpienia przez kupującego od umowy następuje poprzez złożenie oświadczenia woli skierowanego do sprzedawcy (zgodnie z postanowieniem art. 61 k.c.), w rezultacie którego następuje upadek umowy ze skutkiem ex tunc. Ustawa o sprzedaży konsumenckiej nie określa szczególnie sposobu i formy złożenia oświadczenia o odstąpieniu, w tym zakresie należy zatem stosować przepisy art. 77 Kodeksu cywilnego.

Oświadczenie o odstąpieniu od umowy zostało skierowane na adres wskazany w umowie przez pozwaną, było awizowane, ale nie zostało podjęte przez pozwaną. Dlatego też, w ocenie Sądu, nie można uznać, że w tej dacie to oświadczenie do pozwanej dotarło, zgodnie z art. 61 k.c. Dlatego też Sąd orzekający przyjął, że datą w jakiej to oświadczenie powódki do pozwanej najpóźniej dotarło, będzie data doręczenia pozwanej odpisu pozwu tj. 24.09.2012r. (k.42) wraz z załącznikami, z których jedno z nich stanowi treść oświadczenia o odstąpieniu od umowy z dnia 9.09.2011r. Sąd ustalił, że złożone przez powódkę oświadczenie o odstąpieniu od umowy, było skuteczne i spowodowało powstanie po jej stronie roszczenia o zwrot uiszczonej ceny.

Należy podnieść, że ustawie o sprzedaży konsumenckiej, brak jest odpowiednika art. 560 § 2 k.c. określającego skutki wykonania prawa do odstąpienia czy uregulowania przypadku objętego zakresem artykułu 562 k.c. Odstąpienie jako uprawnienie z tytułu niezgodności towaru z umową ma odmienny charakter prawny od odstąpienia jako sankcji niewykonania zobowiązania. Odstąpienie w okolicznościach określonych w art. 491 k.c. jest sankcją niewykonania zobowiązania przez jedną stronę, natomiast odstąpienie od umowy, jako jedno z uprawnień z tytułu niezgodności towaru z umową, należy traktować jako refleks odpowiedzialności odszkodowawczej sprzedawcy z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania, która powstaje z momentem wydania towaru z przeznaczeniem na wykonanie zobowiązania. Skutki wykonania uprawnienia do odstąpienia z tytułu niezgodności towaru z umową można porównać ze skutkami ziszczenia się warunku rozwiązującego o charakterze potestatywnym, tj. okoliczności niezgodności towaru z umową oraz złożenia oświadczenia przez kupującego o odstąpieniu od umowy.

Odstąpienie od umowy jest to uprawnienie przysługujące w ostatniej kolejności, a ponadto nie przysługuje w ogóle w przypadku nieistotnej niezgodności towaru z umową (art. 8 ust. 4 zdanie ostatnie). Dlatego też, Sąd badał, czy zgłoszone przez powódkę wady były istotne, gdyż w art. 8 ust. 4 u.s.k. wprowadzona została regulacja, zgodnie z którą konsument nie może odstąpić od umowy, gdy brak zgodności towaru z umową jest nieistotny. Taka regulacja powoduje, że ograniczenie to jest nawet dalej idące niż ograniczenie z art. 560 § 1 k.c., ponieważ w każdym przypadku, gdy niezgodność towaru z umową jest nieistotna, konsument nie będzie mógł odstąpić od umowy.

Sąd ustalił, w oparciu o opinię biegłego sądowego, że brak zgodności towaru z umową był istotny, jeżeli chodzi o stwierdzone wady w postaci łuszczenia się lakieru na podłodze na piętrze. Biegły jednoznacznie stwierdził, że istotnym problemem są umiejscowione najczęściej w rogach desek złuszczenia lakieru nawierzchniowego. Biegły stwierdził, że odpryski lakieru stanowią wadę estetyczną, ale nie jest to wada uniemożliwiająca użytkowanie parkietu, jednakże wymaga ona naprawy. Po naprawie 3 „wypiętrzonych „ miejsc, całą powierzchnię posadzki na piętrze należy dokładnie zmatowić i nanieść lakier pół-połysk, jak na dole. Wady w lakierze nie są naprawialne.” Po zmatowieniu i nałożeniu lakieru problem łuszczenia lakieru zniknie. Ostatecznie można też podłogę cyklinować, przy maksymalnym usunięciu 0,3 mm masy drzewnej i polakierować. Różnice w połysku zginą wraz z nałożeniem nowego lakieru.

Jak ustalił biegły, powierzchnia podłogi wymagająca naprawy z uwagi na łuszczenie się lakieru wynosi 91,72 m², czyli ok. 60% powierzchni całej podłogi wykonywanej przez pozwaną.

W ocenie sądu stwierdzona przez biegłego wada estetyczna jest wadą istotną. Należy podnieść, że przyjmuje się szeroką wykładnię art. 556 k.c. (wada rzeczy sprzedanej jest szczególnym przypadkiem nienależytego wykonania zobowiązania w rozumieniu art. 471 k.c.) pozwalającą na uznanie za wadę fizyczną również brak estetyki. Zgodnie z art. 556 § 1 k.c. wada fizyczna polega m.in. na zmniejszeniu użyteczności lub wartości rzeczy. Sąd orzekający (podzielając poglądy doktryny i orzecznictwo) uznaje, że nie należy ograniczać obowiązków sprzedawcy do dostarczenia rzeczy zgodnej z normami technicznymi, lecz sprzedawca jest zobowiązany do przekazania kupującemu towaru pełnowartościowego, nadającego się do realizacji celu wynikającego z umowy lub z zwyczajnego przeznaczenia, nawet jeżeli nie mieściłoby się to w granicach norm technicznych.

Kolejne wady zgłaszane przez powódkę, tj. łódkowanie, szczeliny między deskami, nie prawidłowy montaż podłogi nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym w postaci opinii biegłego sądowego. Biegły wyraźnie stwierdził w opinii, że nieznacznie zdeformowania (tzw. „wyłódkowania”) tj. wywiniecie zewnętrznych krawędzi wzdłużnych elementu nie świadczy o wadliwym wykonaniu i wadliwym materiale posadzkowym. Biegły stwierdził, że na piętrze na podłodze wykonanej z desek o wymiarach 12x130x580-1220 mm są dwa lekko wybrzuszone miejsca (w garderobie i w sypialni) i wskazał sposób ich naprawy.

Natomiast zgłaszane przez powódkę szczeliny między elementami posadzki, zostały ocenione przez biegłego jako typowe, niewielkie i nieznaczne, mieszczą się w tolerancji szerokości deski, które dopuszcza norma PN EN 13 (...) i specyfikacja techniczna CEN (...) dla desek obrabianych maszynowo. Tak więc w ocenie sądu nie można uznać, że jest to wada istotna.

Biegły nie zaliczył również do wad niewielkiego „wybrzuszenia” posadzki w 3 miejscach, gdyż nie wynikało ono z wadliwie wykonanych przez pozwaną prac, biegły wskazał na sposób w jaki należy je naprawić.

Biegły stwierdził, że montaż posadzki podłogowej został przeprowadzony prawidłowo, posadzka poza opisanymi wybrzuszeniami jest trwale przyklejona do podkładu podłogowego cementowego. Jednak w nie najlepszym stanie jest podkład podłogowy, na którym klejono deski bambusowe, co zostało ujawnione podczas odkrywek (poza tym miejscem podłoga jest bardzo dobrze przyklejona do podkładu). Jednak w ocenie sądu za położenie podkładu podłogowego pozwana nie odpowiada, gdyż nie wykonywała prac związanych z jego położeniem.

Biegły także nie uznał, że montaż listew został wykonany nieprawidłowo, poza kilkoma miejscami, gdzie są luźne/odklejone. Badanie biegłego wykazało, że brak jest odpowiedniego gruntu szczerpnego pod farbą ścienną i bez sprawdzenia adhezji farby do podłoża w salonie i na piętrze nie da się jednoznacznie określić, dlaczego na piętrze niektóre listwy się oderwały, a inne nie. Na pewno nie jest to sprawa słabego kleju, ponieważ klej trzyma się listwy, a farba kleju. Tak więc nie można uznać, że powódka wykazała, że listwy zostały zamontowane wadliwie.

Jednakże wobec odstąpienia od umowy, usunięcie podłogi nie będzie możliwe bez usunięcia listew, dlatego też sąd ustalił, że należy zasądzić także kwotę wynikającą z zakupu listew (wraz z montażem) wykorzystanych do montażu podłogi na piętrze.

Brak jest w ustawie regulacji dotyczącej konsekwencji złożenia oświadczenia o odstąpieniu, tj. dotyczącej zakresu zwrotu świadczeń (co występuje w art. 560 § 2 k.c., który odsyła do zasad określonych przy odstąpieniu od umów wzajemnych, tj. do art. 494 k.c.). W ocenie Sądu, zwrot świadczenia może także nastąpić na podstawie przepisów o nienależnym świadczeniu, tj. art. 410 k.c., obowiązek zaś naprawienia szkody w granicach pozytywnego interesu umownego wynika z charakteru uprawnień z tytułu niezgodności z umową i możliwość żądania naprawienia szkody wynika z zasad ogólnych, tj. z art. 471 k.c. Dlatego też z momentem złożenia oświadczenia woli przez powódkę po stronie pozwanej powstaje roszczenie o zwrot rzeczy, a pozwana jest zobowiązana do zwrotu uiszczonych cen.

Jak wyżej wskazano, na podstawie opinii biegłego sądowego Sąd ustalił, że nie wszystkie zgłoszone przez powódkę wady kwalifikują się jako istotne, czyli takie, jakie skutkują uznaniem za skuteczne złożone oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Wobec ustalenia przez biegłego sądowego, że zgłoszone przez powódkę wady w postaci „lódowania” podłogi nie świadczą o wadliwym wykonaniu i wadliwym materiale posadzkowym, sąd nie uwzględnił żądania zwrotu pieniędzy za wykonaną podłogę na parterze, gdyż stwierdzone przez biegłego wady w postaci łuszczenia się lakieru występują jedynie na piętrze, gdzie położono inny rodzaj desek, niż na parterze domu. Sąd dokonał wyliczenia kwoty, jaka jest należna powódce, z uwagi na wady podłogi polegające się na łuszczeniu lakieru znajdującej się na piętrze domu.

Biorąc pod uwagę powierzchnię wadliwej podłogi wyliczoną przez biegłego na 91,72 m², Sąd dokonał wyliczenia poprzez przemnożenie ilości m² powierzchni podłogi przez cenę za poszczególne materiały i usługę montażu.

Jak wynika z załącznika nr 1 do umowy – k.45, powódka zapłaciła za:

- deski 12x130x580-1220 po 93 złote za m², czyli za 91,72 m² zapłaciła 8.529,96 złotych,
- klej i grunt do parkietu - 25 zł za m², czyli za 91,72 m² zapłaciła 2.293,00 złote
- robocizna- gruntowanie montaż po 24 zł za m², czyli za 91,72 m² zapłaciła 2.293,00 złote
- listwy przyściennie 16 zł za mb, czyli za 59,54 mb zapłaciła 952,64 złote
- montaż listew przyściennych – 8 zł za mb , czyli za 59,54 mb zapłaciła 476,32 złote.

Łącznie pozwana winna zwrócić powódce, w związku z odstąpieniem przez nią od umowy, kwotę 14.544,92 złote.

W przypadku naprawy przedmiotowej podłogi koszt matowienia podłogi wraz z pracami przygotowawczymi i lakierowaniem wyniósłby łącznie 55,50 złotych (przygotowania prac naprawczych to kwota 28 złotych za m², koszt matowienia 20 zł, koszt lakieru 7,5 zł), w przypadku cyklinowania kwota ta wyniesie łącznie 75 złotych. Koszt naprawy wyrzuseń 1.000,00 netto. (1080,00 zł brutto).

Biorąc powyższe pod rozwagę, sąd orzekł, jak w punkcie 1 i 2 wyroku. Zgodnie z treścią art. 98 i 108 par. k.p.c. sąd obciążył powódkę kosztami postępowania w 56% a pozwana w 43% pozostawiając referendarzowi sądowemu szczegółowe rozliczenie kosztów.

SSR Anna Cichocka

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)